

съобщаватъ на търговско-сѣдилищніятъ чиновникъ, положеніето на работитѣ на испадваніето и количеството на паритѣ, които сѣ отправени и задържени въ кассятъ на залозитѣ [депозито-санджгъ], а чиновника ако бы да удобри да сѣ расподѣлятъ всичкитѣ пары, трѣбва да отрѣди количеството имъ, и да сѣ постараетъ да обяви на всѣки единъ кредиторинъ.

Членъ 273). Частята която ще сѣ падне на онія кредитори, на които имяната сѣ записани въ белянцѣтъ и живѣятъ внѣтъ отъ Царскятъ Османскъ държавъ, до гдѣ сѣ неизвади и задържи прѣдоговотително, не е допругено да сѣ расподѣли никаква курама, мѣжду кредиторитѣ, които живѣятъ въ Царскятъ държавъ. А ако бы правата на такыва внѣтъ живуци кредитори, не сѣ забѣлжени праведно въ белянцѣтъ, тогава отрѣжданіето и прѣдуготовителното задържаніе на частятъ имъ, зависи отъ удобреніето и волята на търговско-сѣдилищніятъ чиновникъ, обаче намѣстницитѣ на испадналіятъ, ако бы нѣкакъ сѣ да сѣ съпротивляватъ за това рѣшеніе на чиновника, явно е че тѣ иматъ право, да сѣ отнесжтъ и да съобщжтъ работата на търговското сѣдилище.

Членъ 274). Частята, която ще сѣ изважда за горѣрѣченитѣ внѣтъ живуци кредитори, съобразно съ послѣднето израженіе на 199-іятъ членъ, изважда сѣ и сѣ задържава прѣдуготовително, въ заложнжтъ кассѣ до истеченіето на опрѣдленіятъ срокъ. Прочее, онія кредитори, които живѣятъ въ други иностранни мѣста, когато не сѣ докажжтъ правата съобразно спорядъ законѣтъ, както сѣ по горѣ спомяна, задърженитѣ части, расподѣляватъ сѣ мѣжду онія кредитори, на които правата сѣ доказани и познати. Така сжщо, и за онзи дългъ за когото не сѣ е рѣшило окончателно припознаніето му, трѣбва да сѣ изважда и задържава една прѣдуготовителна частъ.